

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De obedientia. Cap. XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

Job 6, 3

contra alium nobilem exercere. Iob: Quis des
ut veniat peritio mea, &c. Et hæc mihi sit con-
solatio, ut affligens me dolore, non parcat. Ad

2. Cor. 12,
10.

Corinth. Placeo mihi in infirmitatibus meis,
in contumeliis & necessitatibus, in angustiis,

Deut. 33, 19

in persecutionibus pro Christo. Deuter. Im-
molabūt victimas iustitiæ, qui inundationem
maris quasi lac sugent; qui exerescente amari-
tudine cuiuslibet aduersitatis quasi lacte con-
solationis hilarescunt. Et hi victimas iustitiæ
immolant: quia secundum beatum Grego-
rium, maioris est meriti aduersa patienter to-
lerare, quam bonis operibus insudare. Qui
ergo ex desiderio placendi Deo, sibi aduersa
aliquando infert, castigando corpus, & men-
tem in ærore & cōtritione afficiendo; cur non
etiam libenter sufferat, cum ab alio infertur ei
ocasio patiendi, vnde vel corpus affligitur, vel
animus humiliatur, cum maioris sit meritū
hæc pati equanimiter ab alio quam semetipso?
Et qui semetipsum vilem & reprehensibilem
iudicat; cur non patienter accipit quando alius
idem sibi infert, quod de seipso sentit? cum
nullius iudicium tam timendum sit post Dei,
sicut sui ipsius? Conscientia enim cuiuslibet
gravior in iudicio, quam omnium aliorū erit
præter Deum. Hic apparet quod rara virtus
perfecta. Vera enim humilitas sic gaudet ab
alio humiliari, sicut à se: Et vera patientia ita
libenter sustinet aduersa ab aliis illata, sicut à
se procurata, quantum spectat ad se.

De obedientia.

CAP. XXXVII.

ET quia obedientia ex charitate & humili-
tate & patientia nascitur, de ea aliquid ad
ædificationem aliorū breuiter videamus: quia
in

in omni religione summè utilis & necessaria est. Obedientia igitur est propriæ voluntatis subiectio arbitrio superioris ad licita & honesta. Obediendum est autem soli Deo propter se, cuius serui sumus proprij; vel creaturæ rationali vice Dei, Angelo vel homini, in his quæ Deus à nobis requirit, & quæ ad Deū ducunt.

Cur sit obediendum alijs.

CAP. XXXIX.

RATIO obedientiæ triplex est. Vna quia quod licet ipse Deus omnibus & singulis ita præsit, vt ab ipso solo accipiunt quod sunt & habent & possunt; tamen propinquiora sibi non loco, sed similitudine, plenius accipiunt ab ipso quod inferioribus & sibi propinquioribus influant; & illa iterū suis inferioribus vsq; ad infimum: vt inferiora superioribus subdita sint, & superiora inferioribus præsent, & ea regant; vt summa medijs, & media præsent imis. Sic Angeli superiores inferioribus præsent; & cælestia terrenis; & irrationabilibus rationalibus. Genes. Faciamus hominem, &c. & præsent piscibus maris & volatilibus cæli, & bestiis terræ. ad Rom. Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Substantia enim diuina ita eleuata & segregata est ab omni creatura; quod inferiora immediatè motum eius sustinere vel suscipere non possunt, nisi medijs superioribus, cum ipse immotus in se omnia ineffabiliter moueat & gubernet: ita vt nihil sit omnibus eo præsentius, & nihil incomprehensibilius. Secunda ratio est, quod cum nõdum sit omnibus datum esse docibiles Dei, ne ignari errent à via Dei, qua necesse est eos peruenire ad gloriam cælestem, expedit vt sequantur

Alijs alijs
cur debeant
subiacere.

Gen. 1, 26.

Rom. 13, 1.

T s quantus